că, cercând adâncul cel înţelegător al mării, ai prins peşti, aducându-i pe aceştia din moarte la viaţă; şi, sufletele credincioşilor luminându-le cu undiţa Crucii, din înşelăciunea cea purtătoare de moarte, la viaţă le-ai scos. Pentru aceasta, cu cei fără de trupuri stând înaintea lui Hristos, pe Acela îndelung roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă Rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te, Stăpână, cu Sfinţii Apostoli, să se miluiască sufletele noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile şi otpustul, apoi Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului, de la Cântarea a 3-a, pe 4, şi de la Cântarea a 6-a, pe 4. Prochimenul, glasul al 8-lea: **În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor** (Ps. 18: 4). Stih: **Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă** (Ps. 18: 3). Apostolul din Epistola întâi Sobornicească a Sfântului Apostol Ioan (1: 1-7): **Fraţilor, ce era de la început, ce am auzit...** Aliluia, glasul 1. Stih 1: **Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, şi adevărul Tău în adunarea sfinţilor** (Ps. 88: 6). Stih 2: **Dumnezeu, Cel slăvit în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşător este peste toţi cei dimprejurul Lui** (Ps. 88: 8). Evanghelia Apostolului, de la Ioan (20: 19-31): **În ziua cea dintâi a săptămânii...** (caută Evanghelia a noua a Învierii).

CHINONICUL

În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la mariginile lumii cuvintele lor. Aliluia (Ps. 18: 4).

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ŞAPTEA

Pomenirea Sfinţilor Mari Mucenici Serghie şi Vah.

SE CUVINE A ŞTI CĂ:

În ediţiile mai vechi ale Mineielor, aceşti Sfinţi Mucenici aveau slujbă pe şase (adică 6 stihiri la **Doamne, strigat-am...**). Întrucât părţi din Sfintele lor moaşte (şi anume Sfintele lor capete) se află la noi în ţară, fiind păstrate mai întâi la Mănăstirea Sfântului Neagoe Basarab din Curtea de Argeş, iar acum în Catedrala Sfintei Mitropolii a Olteniei din Craiova, s-a rânduit acum Slujba lor cu Priveghere şi Polieleu, care se poate săvârşi şi la alte biserici, unde este Hramul acestor Sfinţi Mucenici.

LA VECERNIA MICĂ

La **Doamne, strigat-am...**, se pun stihirile Sfinţilor Mucenici pe 4, glasul 1:

Podobie: **Prealăudaţilor Mucenici...**

Serghie şi Vah, pe voi împodobindu-vă Domnul slavei cu darurile tămăduirilor, v-a arătat minunaţi în lume, cu bună laudă tămăduind prin voi pururea pe cei bolnavi. Pentru aceasta, rugaţi-vă să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă (de două ori).

Serghie şi Vah, nevoindu-vă pe pământ, dănţuiţi în ceruri dimpreună cu cei fără de trupuri, stând de-a pururea înaintea Treimii, Sfinţilor, şi, desfătându-vă, întru slavă vă veseliţi. Pentru aceasta, rugaţi-vă să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Serghie şi Vah, voi amândoi aţi surpat cu vitejie împotrivirea vrăjmaşului şi cu bună credinţă aţi lepădat rătăcirea cea pierzătoare a idolilor, propovăduind pe Hristos; pe Care rugaţi-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă..., a Sfinţilor Mucenici, glasul al 6-lea:

Astăzi Biserica se luminează toată cu strălucirea pomenirii celei de peste an a purtătorilor de chinuri Serghie şi Vah. Că aceştia bine s-au nevoit; cu pătimirile cele nespuse au câştigat cununile biruinţei împotriva tiranilor prigonitori; şi întru bucuria Domnului tuturor au intrat. Pentru aceasta, să strigăm: Cel ce întăreşti pe Mucenicii Tăi întru pătimiri, pentru rugăciunile lor, dăruieşte lumii Tale pace şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, roagă pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, Cel ce S-a întrupat din Tine şi a pătimit cu trupul pentru noi, să ne izbăvească din nevoi şi să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se pun stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Pe tine, Vah, cel ce cu vine de bou ai fost bătut până la moarte, pentru credinţa în Hristos, credincioşii te lăudăm.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi precum cedrul din Liban se va înmulţi (Ps. 91, 12).

Pe tine, Serghie, cel ce n-ai vrut a jertfi idolilor păgânătăţii şi ai primit a ţi se tăia capul, credincioşii te lăudăm.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori (Ps. 91, 13).

Serghie şi Vah, podoaba pătimitorilor şi lauda Mucenicilor, pe voi Biserica celor drept-credincioşi după cuviinţă astăzi vă cinsteşte şi întru cântări de laudă vă slăveşte.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas şi podobie:

Fecioară Preacurată, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceea ce eşti podoaba Sfinţilor şi nădejdea neînfruntată a credincioşilor, du Fiului tău şi Dumnezeului nostru rugăciunile noastre; şi cu mijlocirile tale, fă-L milostiv pe El pentru noi şi pentru lume.

Troparul Mucenicilor, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne...

(caută-l la sfârşitul cărţii).

Alt Tropar al Mucenicilor, glasul al 3-lea:

Pe cei ce firea nu i-a cunoscut fraţi de trup, pe aceştia Harul dumnezeiesc i-a făcut a cugeta frăţeşte până la sânge, pe Serghie şi pe Vah, cinstită şi credincioasă pereche. Fără de arme şi fără de haine în locul nevoinţei pe vrăjmaşul l-au înfruntat, rugându-se neîncetat pentru sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum...,
al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii,
glasul al 3-lea:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit...

(caută-l la sfârşitul cărţii)

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul Psalm (103), se cântă Fericit bărbatul..., starea întâi; iar de va fi sâmbătă seara, se citeşte Catisma întreagă.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8 (cu cele 4 de la Vecernia Mică).

Stihirile Mucenicilor, glasul 1:

Podobie: Prealăudaţilor Mucenici...

Mucenice al Domnului, Sfinte Vah, cu tăria credinţei ai biruit pe tiranii cei prigonitori; şi următor lui Hristos te-ai făcut, bătut fiind până la sânge. Pentru aceasta, cu a biruinţei cunună ai fost încununat şi în ceruri cu îngerii împreună te-ai sălăşluit. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Mucenice al Domnului, Sfinte Serghie, cel ce împreună cu Vah ai pătimit pentru Hristos, prin tăierea capului te-ai săvârşit, lăsându-l nouă ca pe un semn al darului de sus care este într-însul şi ca pe un izvor neîmputinat de tămăduiri. Pe acesta, înconjurându-l acum cu dreaptă cinstire, credincioşii te slăvim.

Prealăudaţilor Mucenici, Serghie şi Vah, voi din pruncie cu buna agonisită a învăţăturii v-aţi trudit şi la iscusita cunoştinţă a legilor firii ajungând, darul tămăduirilor aţi dobândit. Dar, mai mult spre înţelepciunea cea de sus ca nişte vulturi aţi năzuit, ca să vedeţi pe Hristos, pe Care L-aţi şi slăvit.

Slavă..., a Sfinţilor Mucenici,
glasul a 4-lea:

Serghie şi Vah, luminarea cea limpede şi îmbucurătoare a Mucenicilor, semeţia tiranului au surpat-o, rătăcirea idolilor au curmat-o; şi taina cea desăvârşită a cunoştinţei de Dumnezeu au propovăduit-o, cu glas luminat grăind cele înalte. Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, Dătătorule de lege al acestora, începătorule al nevoinţelor şi

de cununi Dătătorule, învredniceşte-ne şi pe noi să ne îmbrăcăm cu tărie împotriva puterilor răutăţilor celor nevăzute.

Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii (Dogmatica), acelaşi glas:

Prorocul David, cel ce pentru tine este dumnezeiesc părinte, cu dulce cântare despre tine mai dinainte a glăsuit, către Cel ce a făcut ţie măriri: A stat Împărăteasa aproape, de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoare a Vieţii te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată din tine a Se face om a binevoit, ca iarăşi să zidească chipul Său cel stricat prin patimi; şi oaia cea rătăcită, pierdută prin munţi, aflând-o, pe umeri ridicând-o, la Tatăl să o aducă şi, după voia Sa, cu Puterile cereşti să o unească, Născătoare de Dumnezeu; şi lumea să o mântuiască Hristos, Cel ce are mare şi bogată milă.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din Prorocia lui Isaia, citire:
(63: 15-19; 64: 1-4, 7-8)

Priveşte din ceruri şi vezi, din lăcaşul Tău cel sfânt şi strălucit: Unde este râvna şi puterea Ta nesfârşită, zbuciumul lăuntrului Tău şi milostivirile Tale? Pentru mine, acestea au încetat! Dar Tu eşti Părintele nostru! Avraam nu ştie nimic, Israel nu ne cunoaşte. Tu, Doamne, eşti Tatăl nostru, Mântuitorul nostru: acesta este numele Tău de totdeauna. Pentru ce, Doamne, ne-ai lăsat să rătăcim departe de căile Tale şi ne-ai învârtoşat inimile noastre ca să nu ne temem de Tine? Întoarce-Te pentru robii tăi, pentru seminţiile moştenirii Tale. Pentru ce au păşit cei nelegiuiţi în templul Tău şi vrăjmaşii noştri au călcat în picioare altarul Tău? Am ajuns ca unii peste care Tu de multă vreme nu mai stăpâneşti şi care nu mai sunt chemaţi cu numele Tău. Dacă ai rupe cerurile şi Te-ai pogorî, munţii s-ar cutremura! Ca un foc care arde vreascurile, ca o vâlvătaie care fierbe apa în clocot, fă pe vrăjmaşii Tăi să cunoască numele Tău şi să tremure înaintea Ta neamurile, văzându-Te făcând minuni neaşteptate, despre care niciodată nu s-a auzit grăind. Nici urechea n-a auzit, nici ochiul n-a văzut un dumnezeu afară de Tine, care ar săvârşi unele ca acestea pentru cei ce nădăjduiesc în el. Tu Te duci întru întâmpinarea celor ce săvârşesc faptele dreptăţii şi îşi aduc aminte de căile Tale. Şi acum, Doamne, Tu eşti Tatăl nostru, noi suntem lutul şi Tu olarul, toţi lucrul mâinilor Tale suntem! O, Doamne! Nu Te mânia pe noi foarte şi nu-Ţi aduce aminte la nesfârşit de fărădelegea noastră! Priveşte, că noi toţi suntem poporul Tău!

Din Prorocia lui Ieremia, citire:
(2: 2-12)

Aşa grăieşte Domnul: Mi-am adus aminte de prietenia cea din tinereţea ta, de iubirea de când erai mireasă şi

mi-ai urmat în pustiu, în pământul cel nesemănat. Atunci Israel era sfinţenia Domnului şi pârga roadelor lui; toţi câţi mâncau din ea se făceau vinovaţi şi nenorocirea venea asupra lor, zice Domnul. Casa lui Iacov şi toate seminţiile casei lui Israel, ascultaţi cuvântul Domnului! Aşa zice Domnul: Ce nedreptate au găsit în Mine părinţii voştri, de s-au depărtat de Mine şi s-au dus după deşertăciune şi au devenit ei înşişi deşertăciune? În loc să zică: Unde-i Domnul, Cel ce ne-a scos din pământul Egiptului şi ne-a povăţuit prin pustiu, prin pământul cel gol şi nelocuit, prin pământul cel sec, prin pământul umbrei morţii, prin care nimeni nu umblase şi unde nu locuia om? Eu v-am dus în pământ roditor, ca să vă hrăniţi cu roadele lui şi cu bunătăţile lui; voi însă aţi intrat şi aţi spurcat pământul Meu şi moştenirea Mea aţi făcut-o urâciune. Preoţii n-au zis: Unde este Domnul? Învăţătorii legii nu M-au cunoscut; păstorii au lepădat credinţa şi prorocii au prorocit în numele lui Baal şi s-au dus după cei ce nu-i pot ajuta. De aceea la judecată voi grăi împotriva voastră, zice Domnul, şi împotriva nepoţilor voştri voi cere osândă! Să vă duceţi în insulele Chitim şi să vedeţi; trimiteţi în Chedar şi cercetaţi cu de-amănuntul şi aflaţi: Fost-a, oare, acolo ceva de felul acesta? Schimbatu-şi-a oare vreun popor dumnezeii săi, deşi aceia nu sunt dumnezei? Poporul Meu însă şi-a schimbat slava cu ceea ce nu-l poate ajuta. Miraţi-vă de acestea, ceruri; cutremuraţi-vă, îngroziţi-vă, zice Domnul!

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(3: 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor nepricepuţi ei au părut că sunt morţi şi a fost socotită nenorocire ieşirea lor şi nimicire plecarea lor dintre noi, dar ei sunt în pace. Şi chiar dacă înaintea feţei oamenilor au primit chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire; şi, puţin fiind pedepsiţi, cu mari binefaceri vor fi dăruiţi, că Dumnezeu i-a încercat şi i-a aflat vrednici de El. Ca aurul în topitoare i-a lămurit şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci şi vor fi ca scânteile ce aleargă pe mirişte. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare şi Domnul va împărăţi peste ei în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înţelege adevărul şi credincioşii vor rămâne lângă El în iubire; că har şi milă va dărui cuvioşilor Lui şi va purta grijă de aleşii Săi.

LA LITIE

Stihirile Sfinţilor Mucenici,
glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te întru Domnul, cetate a Craiovei, şi cu lumina prăznuirii îmbracă-te, având în sânul tău, ca pe o vistierie de mult preţ, cinstitele moaşte ale măriţilor pătimitori şi bunilor biruitori Mucenici Serghie şi Vah. Că aceştia tămăduiau pe bolnavi în dar, iar acum cinstitele lor capete izvorăsc curgeri

de tămăduiri; şi totdeauna scapă din nevoi pe cei ce întru credinţă aleargă şi cad la ele. Pentru aceasta, cu mulţumită să strigăm lui Dumnezeu: Doamne, slavă Ţie.

Bucură-te, Mucenice al Domnului, Serghie! Că, împreună cu Vah, mintea ţi-ai luminat prin cunoştinţa dumnezeieştilor Scripturi, întru înţelepciune strălucind şi pe bolnavi în dar tămăduind, cu meşteşugul iscusinţei voastre celei doctoriceşti. Iar acum sfinţitele voastre moaşte, pe pământul nostru aflând bun sălaş, tămăduiri şi izbăvire din necazuri dau celor ce cu bună credinţă vă cinstesc pe voi şi strigă lui Dumnezeu: Doamne, slavă Ţie.

Bucură-te, Mucenice al Domnului, Vah! Că, împreună cu Serghie, bine te-ai nevoit; şi cu îndrăzneală ai înfruntat prigonirea tiranului. Că n-ai primit a jertfi idolilor celor păgâni; ci pe Hristos, Cel ce pe Cruce S-a pironit pentru mântuirea noastră, bărbăteşte până la sfârşit L-ai propovăduit; iar acum, împreună cu îngerii, în ceruri te veseleşti. Şi prin rugăciunile tale din nevoi şi din necazuri izbăveşti pe cei ce întru credinţă te cinstesc pe tine şi strigă lui Dumnezeu: Doamne, slavă Ţie.

Slavă..., a Mucenicilor, glasul al 5-lea:

În lăcaşurile cele mai presus de lume, sufletele voastre cele fără prihană, înţelepţilor Mucenici, Hristos Dumnezeu le-a primit. Că voi, cât aţi fost pe pământ, aţi slujit Lui întru credinţă, pe fraţii voştri slujindu-i şi cu binefacerile tămăduirilor în dar miluindu-i. Iar prin pătimirile voastre cele ce pentru Hristos le-aţi îndurat, v-aţi asemănat Lui şi întru El acum vă bucuraţi. Pentru aceasta, prăznuind astăzi adormirea voastră şi intrarea în cămările cereşti, după vrednicie slăvim pe Dumnezeu, Cel ce v-a mărit pe voi.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim, credincioşii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se pun stihirile, glasul al 2-lea, de la Stihoavna Vecerniei Mici sau cele de la Litie (dacă nu s-au cântat), cu stihurile de acolo.

Slavă..., a Mucenicilor, glasul al 2-lea:

Pururea lăudaţilor Mucenici, Serghie şi Vah, în lăcaşul Ierusalimului celui ceresc, unde cetele Sfinţilor strălucesc în

lumina cea neapusă, sufletele voastre s-au sălăşluit. Iar trupurile voastre, fiind sfinţite prin pătimirile cele mucenicеşti, vistierie neîmpuţinată de tămăduiri şi de minuni s-au făcut nouă, celor ce întru credinţă şi cu dragoste alergăm la cinstitele voastre moaşte. Prin rugăciunile voastre, Sfinţilor, ocrotiţi cetatea şi ţara noastră; şi lumea toată, pacea lui Hristos să dobândească, şi pe El în veci să-L slăvim.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii, acelaşi glas:

O, minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut mamă să nască fără bărbat, şi să poarte în braţe pe Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut; pe Care ca pe un prunc, Preacurată, în braţele tale purtându-L, şi îndrăzneală de maică spre Dânsul câştigând, nu înceta rugându-L pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască şi să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Mucenicilor, glasul al 3-lea: Pe cei ce firea nu i-a cunoscut..., Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, glasul al 3-lea: Pe tine, ceea ce ai mijlocit... (caută-le la Vecernia Mică).

Iar de se va face binecuvântarea pâinilor, se cântă troparul Sfinţilor (de două ori) şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te... (o dată).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Sfinţilor (de două ori), Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, glasul al 3-lea: Pe tine, ceea ce ai mijlocit...

După întâia Catismă, Sedealna Sfinţilor, glasul 1:

Podobie: Prealăudaţilor Mucenici...

Prealăudaţilor Mucenici, Serghie şi Vah, pe voi chinurile cele trupeşti nu v-au înfricoşat. Ci, bărbăteşte înfruntându-le, pe prigonitorii cei cruzi i-aţi ruşinat. Că de Dumnezeu fiind întăriţi, spre ceruri aţi năzuit. Pentru aceasta, cu laurii slavei celei veşnice aţi fost încununaţi.

Slavă..., altă Sedealnă a Sfinţilor, acelaşi glas şi podobie:

Pomenirea voastră, măriţilor Mucenici, luminează astăzi Biserica lui Hristos. Şi pe noi pe toţi ne-a adunat, să vă lăudăm întru cântări după vrednicie, de Dumnezeu înţeleptiţilor. Că voi, ca nişte ostaşi adevăraţi, lupta cea bună v-aţi luptat şi dreapta credinţă aţi păzit. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Arătându-te Fecioară cu adevărat şi după naştere, Maică a

lui Dumnezeu te ştim pe tine, toţi cei ce cu dragoste scăpăm la a ta bunătate. Că pe tine te avem păcătoşii, ajutătoare; pe tine te-am agonisit izbăvire întru ispite, ceea ce singură eşti fără prihană.

După a doua Catismă, Sedealna Sfinţilor, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Arătatu-s-a astăzi Bisericii cinstita prăznuire a Mucenicilor Serghie şi Vah, purtătorii de nevoinţe, care pe tirani i-au ruşinat, şi cu puterea credinţei pe păgâni i-au biruit. Iar acum, se roagă neîncetat lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască pace şi mare milă.

Slavă..., altă Sedealnă a Sfinţilor, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Doamne, Cel ce i-ai întărit pe Mucenici întru nevoinţele lor, şi le-ai dat putere să Te mărturisească până la sânge, iar acum între cetele Sfinţilor i-ai aşezat, dăruieşte-ne şi nouă până la sfârşit să Te lăudăm şi, întru răbdarea ispitelor şi a necazurilor, să dobândim ca şi ei, mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas şi podobie:

Bucură-te, munte sfânt şi de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însufleţit şi nears. Bucură-te, ceea ce singură eşti lumii pod către Dumnezeu, care treci pe cei morţi la viaţa veşnică. Bucură-te, nestricată Fecioară, care fără ispită bărbătească L-ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Polieleul şi Mărimurile, glasul 1:

Stih 1: Pus-au trupurile robilor Tăi mâncare păsărilor cerului (Ps. 78, 2).

Mărimu-te pe tine, Mucenice al Domnului, Sfinte Vah, şi cinstim pomenirea chinurilor tale, pe care bărbăteşte le-ai răbdat, pe Hristos mărturisind.

Stih 2: Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului (Ps. 78, 3).

Mărimu-te pe tine, Mucenice al Domnului, Sfinte Serghie, şi cinstim sfântă pomenirea ta, pe care o prăznuim în cântări de laudă.

Stih 3: Că pentru Tine suntem ucişi în toată ziua, socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere (Ps. 43, 24).

Mărimu-vă pe voi, Mucenici ai Domnului, Sfinţilor Serghie şi Vah, cei ce împreună aţi pătimit pentru Hristos şi pe El L-aţi mărturisit, iar acum cu îngerii vă veseliţi.

Stih 4: Cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul (Ps. 65, 9).

Stih 5: Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte (Ps. 45, 1).

Stih 6: Strigat-au dreptii şi Domnul i-a auzit pe ei şi din toate necazurile lor i-a izbăvit (Ps. 33, 16).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie, Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie! Domnul este cu tine, zicând: şi, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

După Polieleu, se cântă Sedealna Sfântului Mucenic Serghie, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Pe tine, Serghie, Mucenicul Domnului, întru credinţă te rugăm, izbăveşte-ne pe noi, cei învăluiţi de multe feluri de primejdii şi de nevoi; tămăduieşte rănile sufletelor şi ale trupurilor noastre; sfărâmă pornirile vrăjmaşilor noştri, Sfinte; împacă viaţa noastră, ca pururea să te slăvim pe tine.

Slavă..., altă Sedealnă a Sfântului Mucenic Vah, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Pe tine, Vah, Mucenicul Domnului, întru credinţă te lăudăm, ca pe un viteaz pătimitor şi ostaş nebiruit al Împăratului Hristos. Bucură-te, cel ales între Mucenici. Bucură-te, luceafăr luminat al Bisericii, scutul şi limanul celor ce aleargă la tine, slăvite Mucenice Vah. Păzeşte-ne pe noi, cei ce te lăudăm pe tine şi cinstim sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas, însăşi podobia:

Spăimântatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzând, şi în minte a luat ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi, mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte şi, după naştere, iarăşi rămâne Fecioară.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Lui, Dumnezeul lui Israel (Ps. 67: 36).

Stih: Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Ps. 15: 3).

Toată suflarea...

Evanghelia Sfinţilor Mucenici, de la Matei (10: 16-22): Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Iată, Eu vă trimit pe voi...

(caută Miercuri în Săptămâna a 3-a după Rusalii).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorilor de chinuri, Serghie şi Vah, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., acelaşi glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre (Ps. 50: 1-2).

Stihira, glasul al 6-lea:

Astăzi Biserica se luminează toată cu strălucirea pomenirii celei de peste an a purtătorilor de chinuri Serghie şi Vah. Că aceştia bine s-au nevoit; cu pătimirile cele nespuse au câştigat cununile biruinţei împotriva tiranilor prigonitori; şi întru bucuria Domnului tuturor au intrat. Pentru aceasta, să strigăm: Cel ce întăreşti pe Mucenicii Tăi întru pătimiri, pentru rugăciunile lor, dăruieşte lumii Tale pace şi mare milă.

CANOANELE

Se pune Canonul Născătoarei de Dumnezeu (al Paraclisului sau din Bogorodicină), cu Irmosul, pe 8, şi al Sfinţilor Mucenici, pe 6.

CANONUL Sfinţilor Mucenici

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea I, glasul 1:

Irmos: Dreapta Ta cea purtătoare...

Serghie, slujitorul lui Hristos, luând împreună-rugător şi ajutător pe Vah, pururea-pomenitul, împreună cu acesta ai săvârşit cu dumnezeiesc cuget pătimirile; daţi-mi cuvânt de înţelepciune mie, ca să vă laud pe voi.

Pe piatra cea neclintită a credinţei lui Hristos punându-vă temelia, Sfinţilor Mucenici, fiind întăriţi la lupta cea bună, v-aţi arătat sprijinitori şi apărători ai dreptei credinţe.

Crezând cuvintelor lui Hristos şi uitându-vă la El neabătut, aţi defăimat toată dulceaţa cea trecătoare, Sfinţilor, fiind cuprinşi de dragostea cea veşnică.

Slavă...

Lepădându-vă de neam, de patrie şi de cinste, pentru Hristos, acum vă veseliţi; şi, îmbrăcându-vă cu îmbrăcăminte femeiască, şi cu înţelepciune bărbătească, v-aţi înfrumuseţat cu hainele nestricăciunii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Roagă-te, Maica lui Dumnezeu, să fie blând şi milostiv credincioşilor, Cuvântul pe care L-ai născut, Cel ce a venit la noi trupeşte; că pe tine te-am dobândit ocrotire şi mântuire.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

Irmos: Însuţi, Cel ce ştii neputinţa...

Cel ce Însuşi ştie toate ca un Dumnezeu, mai înainte de a se face, văzând plecarea voastră cea către El, v-a umplut fericiţilor de cuvântul înţelepciunii, şi de cunoştinţă dumnezeiască, ca pe nişte ostaşi ai Lui.

Alegând a lupta pentru legea lui Hristos, ca nişte slujitori ai

Lui, v-aţi lepădat de mărirea ce se strică şi trece, de toată lumea, şi de ţiitorul lumii, cu gândul cel înţelegător de Dumnezeu, purtătorilor de chinuri Mucenici, pentru dragostea Celui ce v-a zidit.

Slavă...

Cu pornirile cele curate ale gândului, stând acum înaintea lui Dumnezeu, şi umplându-vă de razele cele de acolo şi îndulcindu-vă de fericirea cea negrăită cu adevărat, apăraţi-ne pe noi de încercări, răbdătorilor de patimi.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiind ţinut de moarte mai înainte, Adam, acum s-a izbăvit prin naşterea ta, singură Mireasă a lui Dumnezeu; că mai presus de fire şi de cuvânt ai născut, Curată, viaţa cea ipostatică, unindu-se cu trup după ipostas.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi...

SEDEALNA Mucenicilor, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

Veniţi, iubitorilor de Mucenici, să cinstim florile cele înţelegătoare ale credinţei, mărgăritarele Domnului, pe Sfinţii pătimitori Serghie şi Vah; pe cei ce înşelăciunea vrăjmaşului cu vitejie au călcat-o şi toată puterea idolilor la pământ au surpat-o. Pentru aceasta, ca nişte vrednici, luând cununile biruinţei din Cer, dănţuiesc dimpreună cu îngerii; şi noi întru credinţă strigăm: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas şi podobie:

Îmi aduc aminte de judecată şi mă tem, că am făcut lucruri vrednice de ruşine eu, smeritul, dar mă rog ţie, Născătoare de Dumnezeu, prealăudată; mai înainte de a nu ajunge la porţile morţii, întoarce-mă şi mă îndreptează la calea pocăinţei; pentru ca, închinându-mă cu mulţumire, să laud puterea ta cea nemăsurată şi dumnezeiasca ta sprijinire, preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să-mi dăruiască curăţire de păcate şi mare milă.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Munte umbrit cu harul...

Doi luminători de la apus au răsărit, făcându-şi alergarea împotriva rău-credinciosului care stăpânea atunci pământul. Şi au ajuns, Hristoase, la răsăritul Tău cel luminos şi de mântuire.

Nici sabia, nici focul, nici prigoana, nici bătăile, nu v-au despărţit pe voi de cunoştinţa cea

dreptcredincioasă către Dumnezeu; că viaţă aţi socotit a fi sfârşitul cel pentru El şi desfătare fericită şi nepieritoare, o, vrednicilor de laudă.

Luminătorii cei cu adevărat nerătăciţi, luminează întărirea Bisericii lui Hristos, cu lumina dumnezeieştii străluciri, şi veselesc sufletele credincioşilor, trimiţându-le razele minunilor.

Slavă...

Dumnezeiescul Vah şi prealesul Serghie, luminează la întoarcerile anilor şi îndeamnă duhovniceşte către ospăţ pe iubitorii de Mucenici, cei ce cu bună credinţă îşi pun înainte faptele lor mari.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Sabia care păzea uşa Edemului, acum dă voie credincioşilor şi-i primeşte luminat, văzându-i însemnaţi cu sângele cel cinstit şi cu harul Celui ce S-a născut din pântecele tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Catavasie: Cel ce şade în slavă...

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cel ce ai luminat...

Cei ce aţi alungat înşelăciunea cu arma adevărului şi răbdând cu tărie chinurile tiranilor, v-aţi făcut biruitori, încununându-vă de la Hristos; acum după vrednicie vă veseliţi.

Fiind întăriţi cu putere nebiruită şi cu harul Treimii, numărul de doi Mucenici a surpat pe stăpânul întunericului şi pe cei robiţi de el; pentru aceasta, cu cinste se fericesc.

Slavă...

Cu răbdarea şi cu bărbăţia sufletească şi cu întărirea gândului, doi măriţi Mucenici au biruit toată iuţimea mâniei prigonitorilor şi cu îngerii se sălăşluiesc.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Răsărit-ai, Maică a lui Dumnezeu, ca o dimineaţă, pe Soarele cel neînserat, purtând în braţe pe Cel ce S-a unit cu trup după Ipostas: pe dreptul Adevăr. Pentru aceasta, pe tine toţi te slăvim.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate...

Cântarea a 6-a:

Irmos: Înconjuratu-ne-a pe noi...

Moaştele Mucenicilor din destul izvorăsc izvoare de tămăduiri, ca să luăm cu osârdie noi, credincioşii, şi să-i fericim pe răbdătorii de chinuri, pe lăudatul Serghie şi pe Vah pururea-pomenitul.

Urând adunarea celor fără de lege şi surpând înşelăciunea lor, Serghie şi Vah au mers cu statornicie pe calea cerească şi au ajuns la limanul cel lin al lui Hristos.

Slavă...

Se deschid purtătorilor de chinuri Mucenici, uşile cele cereşti, prin cinstita urmare a Pătimirii lui Hristos, Dumnezeului nostru, care li s-a dăruit şi care izgoneşte taberele demonilor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Socotindu-te pe tine Maică a lui Dumnezeu, Preacurată, cu adevărat, te propovăduim; că, netâlcuit ai născut, Fecioară, pe Însuşi Fiul cel fără de început, Care a strălucit din Tatăl mai înainte de veci.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu...

CONDACUL Mucenicilor, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Mintea asupra vrăjmaşilor bărbăteşte v-aţi întrarmat, surpând toată înşelăciunea lor; şi, biruinţă de sus luând, Mucenici prealăudaţi, cu un cuget strigaţi: Bine şi frumos este a fi împreună cu Hristos.

ICOS

În ceruri, Hristoase, vieţuiesc Serghie şi Vah şi de dumnezeiasca lumină cea de la Tine se umplu, şi pe mine, cel ce umblu întru întunericul necunoştinţei, întâmpină-mă degrab, şi din patimi mă scoate, Unule fără de moarte, trimiţându-mi haina pocăinţei; ca să laud, cu minte luminată, prăznuirea acestora cea de lumină purtătoare şi cu bucurie să strig: Bine şi frumos este a fi împreună cu Hristos.

SINAXAR

În această lună, în ziua a şaptea, pomenirea Sfinţilor Mari Mucenici Serghie şi Vah.

Aceştia au trăit în vremea împăratului Maximian (286-305), fiind romani de neam şi dregători de frunte în armata împărăţiei. Şi se bucurau de mare cinste în faţa împăratului pentru priceperea şi vitejia lor în războaie, precum şi pentru credincioşia lor în slujiri. În taină, însă, ei erau creştini, crezând în Domnul nostru Iisus Hristos şi sârguindu-se să-I placă Lui, prin viaţa lor cea sfântă. Deci, pârâţi fiind că se închină lui Hristos şi se leapădă de cinstirea zeilor, au fost poftiţi de împărat să aducă, împreună cu el, jertfă în capiştea lui Zeus. Şi toţi priveau să vadă: vor intra, oare, în capişte, împreună cu împăratul, iubiţii săi ostaşi, Serghie şi Vah? Deci, când a intrat împăratul, robii lui Hristos Serghie şi Vah au rămas afară şi n-au intrat cu el. Aceasta văzând, împăratul a poruncit slujitorilor să-i aducă în capişte cu sila şi le-a dat poruncă să se închine idolilor. Dar ei, nevrând să facă aceasta, i-au zis împăratului: „Avem un Dumnezeu în cer, nemincinos, adevărat şi viu. El nu este nesimţitor ca idolii voştri; noi Aceluia ne închinăm". Deci, nevrând ei să lepede dreapta credinţă, li se luară toate hainele şi podoabele cele de preţ, îmbrăcându-i în veşminte femeieşti, şi-i purtară în lanţuri pe uliţele cetăţii, în semn de batjocură. Au fost trimişi

apoi tocmai în Antiohia Siriei şi acolo, fiind bătuţi de moarte, Sfântul Vah şi-a dat sufletul său Domnului, din pricina bătăii, iar Sfântului Serghie i s-a tăiat capul, după ce a îndurat multe chinuri şi nu şi-a lepădat credinţa. Prin rânduiala lui Dumnezeu, capetele acestor Sfinţi Mucenici se află astăzi la Mitropolia din Craiova, fiind aduse de la Curtea de Argeş. Dumnezeului nostru, slavă!

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Mucenici Iulian prezbiterul şi Chesarie diaconul.

Împărăţind la Roma Claudiu al II-lea Goticul (268-270), şi ucigând-o pe mama sa, pentru credinţa în Hristos, nu i se mai făcea milă de creştini; atunci fericitul Chesarie, venind din Africa într-un sat cu numele Tarachini, şi văzând spurcatele jertfe, le-a scuipat şi le-a călcat în picioare. Deci, l-au prins şi l-au băgat în temniţă, ţinându-l trei zile nemâncat, după care l-au predat consulului. Şi, legându-i mâinile la spate, l-au târât slujitorii înaintea carului dregătorului, până la capişteа lui Apolon. Şi, dacă au ajuns acolo, făcând Sfântul rugă, îndată a căzut capişteа din temelie, fiind înlăuntru preotul cel mare al idolilor şi alţi mulţi; lucrul acesta văzându-l Leontie consulul, a căzut la picioarele Sfântului şi, crezând în Hristos, s-a botezat înaintea tuturor. Atunci, venind preotul Iulian, l-a cuminecat cu Sfintele Taine, şi îndată consulul şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu, precum dorise, prin rugăciunea Sfântului. Deci, văzând căpetenia Loxorie ceea ce se făcuse, i-a prins pe preotul Iulian şi pe Chesarie diaconul, şi a poruncit să-i bage în saci şi să-i arunce în mare; iar Sfinţii i-au zis: Noi, o, Loxorie, vom fi aruncaţi în mare, iar tu, fiind muşcat rău de un şarpe, îţi vei lepăda sufletul prin grea moarte; ceea ce s-a şi întâmplat; că, peste două zile, umblând Loxorie pe lângă mare, s-a încolăcit de el un şarpe foarte mare şi, strivindu-i toate mădularele, abia mai putea să răsufle, şi era mai mult mort decât viu, fiind o jalnică privelişte pentru cei ce-l vedeau zăcând umflat. Iar trupurile Sfinţilor ieşind din mare, prin rânduiala Domnului, au fost trimişi în urma unei vedenii, Eusebiu preotul şi Felix de le-au primit şi, trecând pe unde zăcea nefericitul Loxorie, acela văzându-i, striga şi se jelea, ticăloşindu-se pe sine; iar după puţin timp şi-a dat sufletul. Însă fiul consulului Leontie, cel botezat, amintit mai sus, după ce au fost îngropate moaştele Sfinţilor lângă cetate, a poruncit de s-au tăiat şi capetele celor doi, al preotului Eusebiu şi al lui Felix, apoi le-a aruncat pe un râu. Atunci Cuart, preotul din cetatea Capua, fiind povăţuit de un înger dumnezeiesc, a mers de a luat moaştele celor doi Sfinţi, ale preotului Eusebiu şi ale lui Felix, şi le-a aşezat într-un loc cucernic, spre slava Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Leontie consulul, care crezând în Hristos şi rugându-se, în pace s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Mucenici Eusebiu preotul şi Felix.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Mucenic Polihronie.

Acesta s-a născut în provincia ce se chema Gamfanita, iar tatăl lui,

Vardanie, era plugar. Şi şi-a învăţat copilul carte, şi i-a poruncit să urmeze celorlalţi copii. Şi, fiindu-le apa departe, prin rugăciune, copilul a izvorât fântână în curtea tatălui său cu apă foarte bună; pentru că avea copilul multă înţelepciune şi înfrânare. Deci, ajungând în vârstă, îi însoţi pe cei ce lucrau la vii şi merse la Constantinopol. Şi, lucrând şi el cu ceilalţi lucrători la vie, gusta hrană şi bea apă a doua zi, sau a treia zi. Iar stăpânul viei, mirându-se de lucrătorul lui Dumnezeu şi respectând virtutea lui, i-a dat o sumă de aur şi l-a trimis zicându-i: Du-te la casa ta şi te roagă lui Dumnezeu pentru mine, oprindu-i şi sapa de dragul credinţei, care a făcut multe minuni; iar el, cu aurul ce avea în mâna lui, a făcut o biserică; şi, aflându-se la Sinodul ce s-a ţinut la Niceea (325), fiind citeţ, s-a învrednicit şi de harul diaconiei şi al preoţiei. După aceea, murind marele Constantin (337), îndată erezia lui Arie a început a prinde pe mulţi; atunci Sfântul Polihronie, ţinând tare credinţa cea dreaptă, se silea întotdeauna să o sporească şi să o întărească. Pentru aceasta, ereticii se topeau de zavistie şi, aflând pe Sfântul stând la altar, au sărit fără de veste şi l-au înjunghiat şi l-au tăiat cu săbiile, amestecându-l cu tainicul şi dumnezeiescul Sânge, şi astfel l-au trimis fără voia lor jertfă sfântă lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Cuvioşilor nouăzeci şi nouă de Părinţi, care s-au nevoit în insula Creta, şi care în pace s-au săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea 7-a:

Irmos: Pe tine Născătoare de Dumnezeu...

Bucură-te, pereche măritală a purtătorilor de lupte. Bucură-te, că ai biruit cu strălucire ameninţările tiranilor! Bucură-te, că ai săvârşit călătoria cea fericită! Bucură-te, că stai lămurit înaintea lui Dumnezeu, doime de Dumnezeu fericită!

Cu totul luminaţi umblând pe pământ, aţi întunecat ochii demonilor şi feţele prigonitorilor cu lumina harului şi cu strălucirile pătimirilor, lăudând pe Dumnezeu cel lăudat şi preamărit.

Slavă...

Fiind lăcaşuri însufleţite ale lui Dumnezeu Celui viu şi fiind vii, pătimitorilor, cu puterea lui Dumnezeu întărindu-vă, aţi biruit tabăra vrăjmaşilor, preafericiţilor, lăudând întru cântări pe Hristos cel tare în războaie.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, Tu te-ai făcut Biserică, şi primind preasfinţit chivot, pe Făcătorul, Cel neajuns cu mintea şi necuprins cu înţelegerea, L-ai încăput în pântecele tău, pe Dumnezeul Părinţilor, Cel lăudat şi preamărit.

Catavasie: N-au slujit făpturii...

Cântarea a 8-a:

Irmos: În cuptor tinerii lui Israel...

Cel ce a răcorit odinioară prin rouă văpaia tinerilor, i-a întărit pe Mucenicii care stăteau în nevoinţe şi cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul; lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Înţelepţeşte s-au lepădat purtătorii de chinuri de amăgirile cele pierzătoare de suflet ale tiranilor, strigând şi cântând lui Hristos: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul; lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Tari păzitori ne-a pus nouă Hristos, pe Serghie şi pe Vah, pe cei cu adevărat purtători de cununi, care ne păzesc şi cântă: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul; lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreaptă-mi, Stăpâne Hristoase, calea spre virtuţi prin rugăciunile Mucenicilor, şi cu înlesnire mă învredniceşte să strig: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul; lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine, adevărată Maica Dumnezeului nostru, aducându-ţi, dimpreună cu îngerul: Bucură-te, Preacurată şi fără prihană Stăpână! Că prin tine neîncetat toate lucrurile pe Domnul laudă şi-L preaînalţă întru toţi vecii.

Catavasie: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Cântarea a 9-a:

Irmos: Chipul naşterii tale...

Cu totul aţi câştigat pe Hristos, că toată lumea aţi părăsit-o pentru El; şi acum, Mucenicilor, v-aţi sălăşluit în ceruri, văzând şi cetele puterilor celor de sus şi lumina bărbaţilor celor fericiţi.

Pereche preaalească, dă harul cel de sus şi iertare greşelilor celui ce-ţi aduce laudă cu dragoste, rugând pe Cel Însuşi milostiv; la Care năzuind, ai dispreţuit râvna celor pământeşti.

Prin raza Dumnezeirii celei în trei Lumini, fiind luminaţi Mucenicii cei nebiruiţi, s-au lepădat de necredinţa mulţimii de zei şi n-au ţinut seamă de frica de tirani, şi acum se îndestulează de dulceaţa raiului, cea fără de stricăciune.

Slavă...

Săvârşind călătoria cea bună şi nevoindu-vă a păzi dreapta

credinţă, v-aţi învrednicit a câştiga împărăţia cea neclintită, prealăudaţilor Mucenici, şi a fi împodobiţi cu a frumuseţii coroană şi cu buna cuviinţă.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

O, cât sunt de minunate minunile tale cele mai presus de minte! Că numai tu ai născut pe Dumnezeu-Cuvântul, făcându-Se om cu trup mai presus de fire, Maică Fecioară; pe Cel ce cu înţelepciune ţine toată lumea cu dumnezeiasca voie şi o chiverniseşte şi o cuprinde.

Catavasie: Tot neamul pământesc...

LUMINÂNDA Mucenicilor, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Fiind legaţi cu dragoste frăţească şi cu bună credinţă, răbdătorii de chinuri Mucenici, Serghie, gânditorul de Dumnezeu, şi Vah, pururea pomenitul, se roagă Ţie, Hristoase, să dai pace lumii şi celor din lume, poporului tărie şi biruinţă împotriva vrăjmaşilor, şi nouă iertare de păcate şi mântuire sufletelor noastre (de două ori).

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas şi podobie:

Preacurată Fecioară Maică, nu înceta a te ruga Domnului, Celui întrupat din curate sângiuirile tale, pentru noi, netrebnicii robii tăi, ca să aflăm har şi ajutor în vreme bună; şi mai ales în ziua în care va judeca neamul omenesc, dând ca un Dumnezeu fiecăruia după faptele sale; că pe tine te avem ocrotitoare în nevoi.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul 1, însuşi glasul:

Alcătuire a lui Gherman.

Ca David strigau Mucenicii Serghie şi Vah: Iată, acum, ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui fraţii împreună! Nu fiind legaţi după rânduiala firii, ci prin mijlocirea credinţei. Pentru aceasta, Sfinţii au călcat pe vrăjmaşi şi, ridicându-şi Crucea, au mers după Hristos; şi se roagă Împăratului şi Dumnezeu, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă (de două ori).

Glasul al 3-lea:

Ce este bun sau ce este frumos, ca socotinţa cea frăţească a Mucenicilor Tăi, Doamne, că, pe care firea nu i-a cunoscut fraţi trupeşti, pe aceştia credinţa i-a silit a gândi întocmai până la sânge. Dumnezeule, pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pe noi.

Glasul al 4-lea:

Alcătuire a lui Anatolie.

Proroceşte adunându-ne cu Sfinţii, să strigăm cântare:

Iată, acum, ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui fraţii împreună. Nu după urmarea firii, ci după unirea credinţei şi a Duhului Sfânt. Că, ferindu-se de toate cele trecătoare, şi-au ridicat Crucea pe umeri şi au mers după Hristos, Serghie şi Vah, vitejii Mucenici; aceştia, având îndrăzneală în Ceruri, se roagă pentru noi totdeauna, să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., a Sfinţilor, glasul al 4-lea:

Încălţându-se Serghie întru vestirea Evangheliei păcii, cu încălţăminte de piroane, prin sângele care i-a curs din picioare, l-a orbit pe şarpele cel ce ne pândeşte călcâiele, şi a luat cununa muceniciei. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, pironeşte cu frica Ta trupurile noastre şi ne miluieşte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Izbăveşte-ne pe noi din nevoi, Maica lui Hristos Dumnezeu, care L-ai născut pe Făcătorul tuturor; ca toţi să strigăm ţie: Bucură-te, singură ocrotitoare a sufletelor noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile şi otpustul, apoi Ceasul întâi.

Şi se face ungere de către preot cu untdelemn sfinţit la Litie sau din candela Sfinţilor.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfinţilor, de la Cântarea a 3-a, pe 4, şi de la Cântarea a 6-a, pe 4. Prochimenul, glasul al 4-lea: Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Ps. 15: 3). Stih: Văzut-am mai înainte pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin (Ps. 15: 8). Apostolul din Epistola către Evrei (11: 33-40; 12: 1-2): Fraţilor, sfinţii toţi, prin credinţă... Aliluia, glasul al 2-lea. Stih 1: Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decât numai a locui fraţii în unire (Ps. 132: 1). Stih 2: Că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea şi viaţa până în veac (Ps. 132: 3). Evanghelia Sfinţilor de la Luca (21: 12-19): Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziţi-vă de oamenii... (caută Marţi în Săptămâna a 29-a după Rusalii).

CHINONICUL

Bucuraţi-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepţi li se cuvine laudă. Aliluia (Ps. 32, 1).

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A OPTA

Pomenirea Sfintei Cuvioase Pelaghia.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 din Octoih şi 3 ale Sfintei.

Stihirile Sfintei, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Omorându-ţi trupul cu postirea, Pelaghia, sufletul l-ai înviat şi l-ai împodobit